

Stanko in muca.

Naša muca-maca
leno k peči sede
in zaspano prede.

Stanko prikoraca
k njej, se ji posmeje,
jo za rep povleče,
da bi šlo hitreje —
pa nikakor neče!

Ali muca skoči
urno zdaj pod klop,
Stanko jo pa: »Hop!
Zdaj si brez pomoči!« —

Muca premetena
pa mu zasadi
kremlje, da se kri
z roke pocedi.
In — ne bodi lena! —
skoz priprte duri
brž jo stran odkuri...

Nadin Nevenko,

ANTON VOGRINEC:

Angelica in škorček.

Angelica je bila deklica mehkega srca. Z vsako stvarco je imela usmiljenje. Najbolj je pa vendar ljubila ptičice. Srčece bi jo bolelo, če bi jih morala gledati pozimi stradajoče. Zaradi tega jim je pokladala pozimi živež na določeni prostor ter je z veseljem opazovala, kako so odnašale zrnca in drobtinice ter jih na bližnjem drevesu kljuvale. Vesela jih je bila, če ravno ni bilo med njimi njenega najljubšega prijateljskega škorca, ki se je jeseni od nje poslovil ter se napotil v tople kraje.

Zadnjega svečna je Angelica precej zgodaj vstala ter je šla pogledat pod milo nebo. Zaslišala je tožnomilo žvrgoljenje. Pogledala